

השאלה היהודית

- הרצל העמיד את זקנו לרשות הציונות, ובלבד שתלמד כבר להתגלח.
- כשמונים את ההרוגים – זו טרגדיה. כשמונים את הניצולים – זו שואה.
- כל גרמני שאני פוגש מעורר בי את השאלה האם גם הוא היה עושה, מה שאביו או סבו כנראה שעשו?
- תרמודינמיקה מלמדת שבכל פעם שפולני, רוסי או גרמני נושמים, הם שואפים לקרבם לפחות פרודה אחת שנמלטה משרפות הגזים. וכך זה יהיה לעוד עשרות אלפי שנים.
- מספר הטוענים שהצילו יהודים בשואה עולה לאין שיעור על מניננו, על כן מה הפלא שנקרענו לגזרים בין מי שנאבקו ביניהם על הזכות להצילנו?
- שלא כגליה, את הגרמנים לא הצליחו הרומאים להכניע. את תוצאותיו של המחדל הנורא אנחנו משלמים עד היום.
- לבנות-הברית היו כל המטוסים וכל הפצצות כנגד הגרמנים, אבל אף לא מטוס אחד ולו גם פצצה אחת – בעד היהודים.
- יהודי מחכה למשיח. גרמני מחכה לפקודה.
- ובכן גרמנים חביבים, אימצתם לכם יהודי לאל מושיע, אחר – לאל מהפכה, ושלישי לאל ווידוי, ורק בענייני מוות לא נזדקקתם לנו. את האל הזה הבאתם מהבית.
- על כל יהודי שסולק, פוצו הגרמנים בעשרים מוסלמים.
- המערב עושה אהבה. מוסלמים עושים ילדים.
- ואולי מקץ הימים תשכון מזוודה יהודית בארון השלדים הגרמני?
- החזרה משרישה דברים בזיכרון: אושוויץ, טרבלינקה, מאידנק, סוביבור, חלמנו, מאטהאוזן, בירקאנו, דאכאו, טרזינשטאדט...
- דג ממולא בשכחה אינו דג יהודי.
- גם אם יישאר אך יהודי אחד בעולם, עוד יפנו אליו בתור "אתם היהודים..."
- הגוי מאמין בזכותו ליהודי משלו ורואה בטענה שאין יהודים לכולם, עוד מזימה יהודית...
- כל בן תרבות אירופאי במאה ה-19 נתברך באנטישמיות, שחפת או עגבת. לשתי המחלות האחרונות יכולה הזריקה.
- מליטבון ועד מוסקבה עולה אנחת רווחה של אנטישמיות: מזל שזה היה רק צינון קל. ואני כבר חששתי שאחרי כל המאות הנפלאות באירופה אאלץ לחפש אכסניה חדשה.
- הגוי הוא. היהודי יהיה.
- כשלא יישארו עוד יהודים הם יואשמו בקונויית היעלמותם, שנועדה לגזול מאנטישמים תמימים את דם לחמם.
- ההצלבה של ישו עם פונטוס פילטוס הולידה טרגדיה יהודית.
- מכוח השריון דמינו כי היינו לנצים, אבל די באימה הגונה אחת כדי שנשיל את המסכה ונחזור למה שאנחנו: עדת יונים מבוהלות.
- אם אקבל תואר אצולה אהיה ליהודי החצר של עצמי.
- "יהודים, האם לא למדתם דבר מהשואה?" – סלחו לנו, אבל היינו עסוקים מדי בהישרדות.
- בניגוד לדעה המקובלת, גבינה צהובה ושעון הקוקו לא הומצאו בשוויץ, אבל העצה לגסטאפו לסמן דרכונים של יהודים באות J – הוא רעיון שווייצרי מקורי.
- הטענה כי האדם מסוגל לכל מעשה נבלה אין בה פטור על מעשים אלה. לא למפרע, ולא בדיעבד.
- יהודי – כל חייו הם בחינה בפני אלוהיו ואמו. לעומת זאת, כל שהנצרות מבקשת הוא שתפתח את חלונך לבשורה. בתנאים אלה ברור מי ניצח. ולמרות זאת, כמו יראה מפני סוד אפל בעברה, הנצרות לא תירגע עד שאחרון היהודים יתמסר לה.
- או שלא.

פיליפ רוזנאו